

שבת צח. (ש3) עד צט. (המשנה)

המשכן היה חצר רחבה המוקפת ביריעות הנסמכות על עמודים. בתוך החצר היה אוהל מועד (המבנה המקביל לו במקדש הוא ההיכל) שבו היו הארון, המנורה, השולחן והמזבח הפנימי. בין הארון לשאר הכלים הפרידה פרוכת.

אוהל מועד הוקף משלוש רוחות בקירות מקרשים (20 בכל כותל צידי 80 בכתל האחורי - סה"כ 48 קרשים).

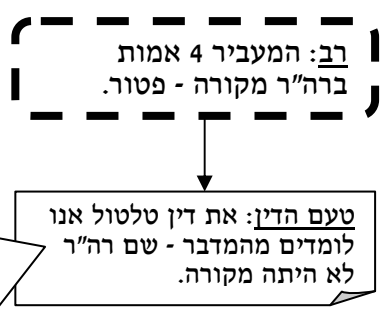
גגו של אוהל מועד כוסה בשני כיסויים: כיסוי אחד מפשתן (שש) שזור עם שלושה חוטי צמר בצבעים של תכלת, ארגמן ותולעת שני, וכיסוי נוסף מיריעות עיזים. הכיסויים כיסו לא רק את הגג אלא גם את הקרשים (עיין בסוגיה לגבי היקף הכיסוי). בהכנת הכיסוי העליון נדרשה מומחיות רבה יותר מזו שנדרשה בכיסוי התחתון. חוטי הכיסוי העליון נטוו בעודם מחוברים לעיזים. כל כיסוי היה מורכב ממספר יריעות (העליון 11 והתחתון 10), שנתפרו יחד לשני חלקים (העליון 5 ו-5) וחלקים אלו חוברו בעזרת 50 קרשים מזהב שנכנסו ללואות שנתפרו על היריעות. כשהקרשים הללו היו מחוברים הם נראו ככוכבים ברקיע.

האמה תחתונה של העמודים שהקיפו את אוהל מועד היתה תחובה בתוך תבנית מכסף - 'אדנים'. האמה הזו שוייפה לשתי בליטות שנכנסו לתוך האדנים.

את העמודים חיברו שלושה מוטות ('בריחים') המוט העליון והתחתון היו נפרדים לכל כותל בעוד שהבריה האמצעי עבר בין כל הכתלים וחיברם.

קושיה: ר' חייא קבע שהשטח שמתחת לעגלות של הלויים וכן השטח מצידן וביניהם מוגדר כרה"ר. והרי השטח שמתחת לעגלות היה מקורה גם בגלל העגלות וגם בגלל הקרשים?

תשובה:
 א. לגבי העגלות - לעגלות לא היתה רצפה אלא רק קרשים המרוחקים אחד מהשני יותר מ-3 טפחים.
 ב. לגבי הקרשים - היה רווח משמעותי ביניהם וזאת מאחת משתי סיבות:
 1. הם היו צרים בראשם (לשיטת ר' יהודה).
 2. באמצע העגלה היה רווח של אמה בין הקרשים (על כל עגלה היו שני צמדי קרשים (סה"כ 4). עובי כל קרש אמה כך שסידור הקרשים היה כך: שתי אמות עם קרשים, רווח של אמה, ושוב שתי אמות עם קרשים - סה"כ חמש אמות).

הקרשים שבפינה הדרום מערבית והצפון מערבית:
 ר"נ: היו משוייפים כדי שישתלבו יפה עם הקרשים הניצבים להם.
 ר"נ: הסתדרו כמו שהם.

המקור לשיטת ר"נ: 'יהיו תמים על ראשו' - הקרשים מסתיימים בחלק העליון.
המקור לשיטת ר"נ: 'יחדיו' - מידות הקרש הינן קבועות.

עובי קרשי אוהל מועד:
 ר' יהודה: הבסיס - אמה, בחלק העליון - אצבע.
 ר' נחמיה: עובי אחיד לכל הקרש - אמה.

כיצד הכיסוי כיסה את הקרשים:
שיטת ר' יהודה:
 בכתלים הצידיים - התחתון השאיר את האדנים חשופים. העליון כיסה עד הרצפה, בכותל האחורי - התחתון כיסה עד הריצפה, העליון היה עודף של 2 אמות שנמרח על הרצפה, שיטת ר' נחמיה:
 בכתלים הצידיים - התחתון השאיר אמה מהקרשים ואת האדנים חשופים, העליון השאיר את האדנים חשופים. בכותל האחורי - התחתון השאיר את האדנים חשופים, העליון היה עודף של אמה אחת שנמרח על הרצפה.

להסבר המונחים - עיין בביאור המושגים שבראש בעמוד.